

Góðir páskadagar

— Óli Dahl skrifar um nevndarfundin hjá Samnordisk Pensionärkultur í Havn á páskum

Hóast veðrið var ekki av tí besta, so lendi flogfarið í øllum góðum skirhósdag í Vágum. Umboðini úr norðanlondum vóru komin til Føroya at halda nevndarfund — ella, sum tey kallaðu tað, arbeiðsfund. Nú er at skunda sær at siga, hvat hetta var fyri norðent fólk, sum komið var á klettarnar. Tað vóru pensionistar, umboð fyri »Samnordisk Pensionärkultur«, sum undirritaði nevndarlitur fyri Føroyar gav eina hómung av í fjølmiðlum okkara stutt fyri páskir. — Hóast sent til allar, so vóru tað kortini allar, sum ikki nevndu tað — teir um tað.

Ferðin úr Vágum til Havnar gekk, sum hon átti: í buss, úr buss, í bát, úr báti, í buss, úr buss — soleiðis vilja teir »betri menninir« hava tað.

M.C. á Hafnia stóð bliðsnýðaður í móttøku-höllini, og onki var spart av kurteisi, so hesir gestir skuldu kenna seg væl-komnir.

Eftir at hava kunnað seg við búrímið og fingið sær ein bita og nakað av hvíld, varð fundurin settur á Panorama. Útsýnið yvir umhøvið har er sera vakurt, og vóru gestirnir hugtiknir.

Fundurin snúði seg um tað ætíða mentunarskeiðið, sum í ár verður á Álandi. Umsóknir um lut-tøku vóru kannaðar, upp-skot til skrá gjørt, og ymisk praktisk ting lögð til ræðis.

Tá náttúrði var etin varð búið út at spáka, út eftir Havn, út á Tinganes, heim aftur við sjóvar-málan fram við Eystaru-vág og gjøgnum Gongina. Gestir okkara vóru sera hugtiknir av hesum gamla býarumhvøvi og vóru aftur har, tá lita beyðst; sum vera man vóru fototól á lofti hvørjum andarlí.

Í kirkju og Kirkjubø

Langafriggjadag varð farið í Havnar kirkju. Hóast tey skiltu lítið av prædikuni, so var tó teksturin tann sami eins og sangur.

Tá dagurði var etin henda dag varð farið til Kirkjubøar. Vit høvdu heitt á Trónd Patursson,

listarmann um at vísa okkum runt. Komin til Kirkjubøar var farið at sóknast eftir Tróndi. Komin at húsum vórðu dyrnar slignar upp á við-an vegg og hann og konan bjóðaðu okkum inn til ein heitan munn. Hetta hildu gestirnir vera sera blitt, og tað var tað við. Ögvu-liga hugtiknir vóru teir, tá teir fingi at vita, at Tróndur hevði sjálvur smíðað húsin, og tilfarið var úr rekaviði, og hildu tey, at tey í sjálvum sær vóru eitt satt listarverk.

Aftaná at hava sæð øll fornminni og hava fingið greitt frá, vóru gestir okkara einigir, at hetta vóru ikki hissini forn- og søgumini her lógu. — Tími gekk, tveir við, áðrenn hildið varð aftur til Havnar.

Um kveldið vórðu vit boðin heim til Lina Arge. Hetta komst av, at Lina Arge og Hanna Lindenskov høvdu verið á skeið-num, ið hildið var í Íslandi seinasta summer, og tær kendu øll, sum vóru her.

Hetta bleiv fyri tey eitt ógloymandi kveld. Tær báðar Lina og Hanna høvdu diskað upp fyri okkum við kaffi og køkum og dugdu so væl at vera bliðar. Tað varð nógv sungið úr Føroya Fólks, tí Bjarna Lønegren hevði upptøkutól hjá sær, og hann hevur stóran ans fyri sangi. Eitt væl nøgt fylgi spákaði til hallar heim.

Í Norður-landahúsinum og Útvarpinum

Leggardagin (páskaaftan) kl. 10 — høvdu vit avtalað við Karen Flodstrøm um at sleppa at siggja Norðurlandahúsið.

Upp á slagði tiggju vóru vit har. Men norðru gestir okkara vórðu eitt sindur illa við, tá Karen Flodstrøm var ikki har. Ikki tí, vit vóru stak væl móttikin: Ein vøkur, snotulig og fryntlig kvinna kom móti okkum og bað okkum orsaka, at Karen Flodstrøm var ikki har, hon hevði fingið gestir og kundi tí ikki koma.

Henda unga kvinnan var bæði blið og týð, bjóðaði kaffi og fekk prátt í lag. Greiddi frá húsinum og vísti okkum í hvønn krók. Hon fekk eisini úr at gera at vera fotografur fyri gestirnir, sum allir høvdu myndatól og vildu koma uppá sjálvir: Ein sera dæmlik kvinna fylgdi

okkum av stað og hevði við sínum fina og natúrliga verumáta útfyllt tað skarðið í gleðini, at norðru gestir okkara ikki fingi Karen Flodstrøm í tal. Vit høvdu eisini avtalað við Jógvan Arge á útvarpinum og spákaðu yvir í Útvarphúsið. Á vegnum komu vit framvið tí nýggja listarverkinum, sum Tróndur hevur evnað úr stórum jarðklettum. Ein av gestum okkara hevði fingist nógv við fornfrøði, hann segði, at hann í hesum listarverki kundi hóma minst tvey ting: annað var eitt fornt gravarhelli, ið ikki var liðugt; hitt var ein karva-støð. Hann helt, at so nógv kundi ein royndur listarmaður fáa burtur úr nókrum jarðklettum.

Jógvan Arge var bæði bliður og týður, og hóast ringa tíð fekk hann eitt prátt í lag við Bjarna Lønegren. Bjarni greiddi frá endamálinum við »Samnordisk Pensioärkultur« og fegnaðist um, at Føroyar vóru komnar upp í hetta arbeiðið. Útvarpið sendi brot av prátinum seinni, takk fyri Jógvan!

Seinni um dagin hildu vit fram við fundinum, sum var liðugur um seks tíðina. Um kveldið hugnaði hvør sær, sum honum lysti.

Ongin útferð

Páskamorgun aftaná kirkjutið var ætlanin at fara eftir oyggj í Eysturoynna; men tað var himmalsins ódnarveður og tí ikki hugsingur um at gera nakra útferð. Hetta gjørdist ikki við, tí í Føroyum má veður og vatn sær ráða.

Aftaná dagurða komu Olivar Næss og Oskar Hermansson at hitta Bjarna Lønegren, sum teir kendu frá sjónleikarskeiði í Finnlandi. (Margretha Næss hevði prátað við Bjarna uppi í Norðurlandahúsinum). Teir fingi eitt hugnaligt prátt í for-höllini á Hafnia, og hetta var Bjarni ógvuliga glaður fyri.

Tá teir vóru farnir og vit søtu har og grundaðu um hvat var til ráða at taka henda seinna part, ringdi telefonin, og vóru tað Marianna og Árni Dahl, ið spurdu, um vit høvdu hug at koma út til teirra at fáa eitt prátt og ein drekkamunn. Hetta kom væl við. Marianna, sum er høvundur, arbeiðir á Náttúrugripasavninum, fekk so skipað fyri, at vit kundu koma at siggja savnið. Ovurfeigin og

takksom leitaðu vit aftur- at húsum, vitandi um, at hesum klettum balist mentað fólk, sum »virðir sitt land, sína søgu og sjálfan seg«.

Um kveldið kláraði hann i, og nýttu vit høvi at savnast á Panorama at siggja teir alsamt skiftandi litirnar í skýmingini.

Sjálðsamur morgun

Annar páskadagur, sum var fráfarindagur,

rann upp við sól. Hetta var ein sjálðsamur morgun, og stóðu øll undrunarsom, at veðrið kundi skifta so frá einum degi til annan.

Bussurin kom, vit vóru á ferð, gestirnir vestur í Vágur og undirritaði til Klaksvíkar. Vit skiltust í Kollfjarðardali.

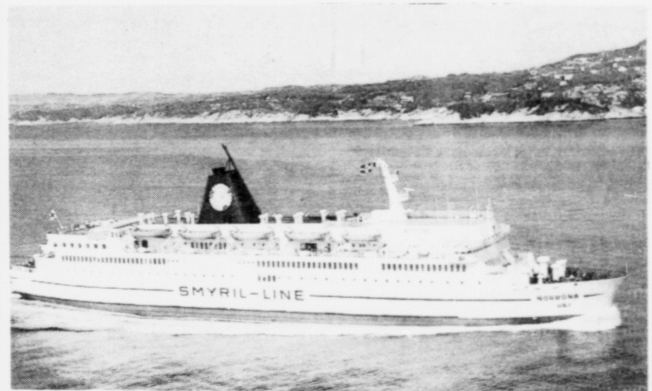
Skælingur, sum skirhósdag hevði staðið so brúnasiðir við náttúrgvuni á høvdi, var vakur á at lita henda annan páskamorgun, stóð við skínandi kavataktum tindi. — Ein

kundi í kvirruni hoyra hann teska: »Frændur, takk fyri vitjanina og góða ferð«.

Men vit í nevndini fyri »Samnordisk Pensionärkultur« vilja siga hjartaliga takk fyri hjálp og stuðul frá hvørjum einstakum, og ikki minst Landsstýrinum og Tórshavnar Býráð fyri figgjargligt iskoyti.

Klaksvík, á summer-mála 86.
Óli Dahl

Við NORRØNU

og PAPUQA REJSER á 11 daga ferð (5 dagar við buss) til RHÍN-ANNA.

frá bert
kr. 1980,-
frá 20/6-22/8

— bert eitt av mongu billigu, spennandi og væl fyriskipaðu ferðatilboðunum frá

SMYRIL LINE

tlf. 1 59 50